

TOTI LISTI

LETO VI. LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO STEV. 5

PREMIJE ZA AŽURNOST ...

(Piše Fičafajev Tunek)

Ažurnost je, bratje, važna stvar, posebno v knjigovodstvu. Podjetje mora vsak čas vedeti, kako in kaj je z njim in zato so že pred leti določili knjigovodske-mu osebo v jezo in zavist ostalim oddelkom posebne dodatke — premije za ažurnost!

In res — stimulacija je uspešna. Velika večina knjigovodstev je postala ažurna in vse je bilo v najlepšem redu. Da, celo v težnjem redu, da so se podjetja naravnost razvabila, se razbohotila v ažurnosti, še lahko tako rečem.

Zdaj pa si pogledaj spaka — podjetja bi na vsak način že sama od sebe hotela biti ažurna in (takorekoč) kar rinejo v ažurnost! Nobeno navodilo ne pride že dovolj zgodaj in »Uradni list« — nekdanj strah in trepet — postaja bolj zaželena branje kot kakšen »Grof Monte Christo«!

Posebno v zadnjem času sedaj gre podjetjem za bilanco. Vedeti hočejo, kako naj jo sestavijo, navodil pa ni in ni. Direktorji in raču-

novodji trgajo pismonošem »Uradne liste« iz rok, tako so nečakani na tista navodila o sestavljanju bilanc, bolj kot na najbolj napeta nadaljevanja »Gospodarja sveta«. Toda »Gospodar sveta« prihaja, prihajajo »Trije mušketirji«, še celo »Melodija smrti« prihaja — le navodil ni in ni!

Knjigovodstva ne morejo sestaviti bilance, ne morejo oceniti starih zalog iz polbirokratskih časov, ne morejo izpolnjevati obrazcev, ne vedo kako obračunati proizvodnjo, viške, presežke, manjke, primanjkljaje, dosežene in nedosežene plače — skratka, omejena so v svojem najelementarnejšem izživljanju — in zato čakajo, čakajo na tista nesrečna navodila...

Spričo vsega tega predlaga »Toti list«, da bi sedaj morda podjetja razpisala premije za ažurnost tistim tovarišem, ki sestavljajo navodila za bilance. Morda pa bi le pomagalo, kajti ažurnost, bratje, je važna stvar...

Proračun za šalo

(Piše Ivan Zebliček)

Proračun se mi zdi kot zaklonišče proti bombnim napadom: kar ostane zunaj, je izgubljeno! Tudi zavod za socialno zavarovanje v Ljubljani ima tako zaklonišče, leven katerega je ostalo 3000 upokojencev s pokojninami vred. K sreči so se našli ljudje, ki so rekli: »Če se ob notranji reorganizaciji zavoda odšteje 2000 upokojencev in se jih nikamor ne prišteje, morajo kljub temu prejemati pokojnine!«

Teh 2000 upokojencev je imelo srečo, da so jih odšteli in ne prišteli, to je, da so se vsaj z njimi bavili.

Mnogo zavarovancev pa je, za katere so smatrali, da jih ni, če o njih nimajo vseh potrebnih podatkov.

In tako je izpadla iz proračuna milijarda dinarjev. Odslej bomo v naši finančni znanosti razlikovali resne proračune od neresnih ali proračunov za šalo, ki jih sestavljajo v predpustnem času.

Med našimi zavarovanci se širi bojazan, da ne bi zavod v procesu svoje notranje reorganizacije zamešal otroke in upokojence ter bi na ta način otroci prejeli pokojnino, upokojenci pa otroške doklade...

RAZLIKA

— V čem je razlika, če piješ dalmatinsko vino v Splitu ali Mariboru?

— ???
— V Splitu ti servirajo vodo posebej...

TEŽAŠKA

»Ti, kaj so prišli iskat tle predstavniki italijanske vojske in karabinjerjev v Trst?«

»Ne vem. Morda zaostan-karje iz leta 1943 in 1945!«

AKTUALNE ASOCIACIJE MISLI

— Res ne razumem, kako lahko še kdo veruje, da je papež imenoval Stepinca za kardinala, ker je hotel s tem poudariti svoje prijateljstvo do jugoslovanskih narodov...?

— Saj res, včeraj mi je pripovedoval Peter, da je radio Moskva povedal...

— Italijanski parlament je pa verjetno na počitnicah...

— V Atenah De Gasperi menda je ni nič opravil...

— V vzhodnem delu Berlina je zadnje čase res nemirno...

— Torej Madžarska je srečno plačala reparacije Sovjetski zvezi

FRITZ, NE POZABI!

V Vzhodni Nemčiji morajo voditi hišni lastniki posebne hišne dnevnik, v katere vpisujejo dan in uro prihoda in odhoda vsakega stanovalca.

Fritz Pech se je nekoč malo preveč nagnil skozi okno in v elegantnem loku zletel iz četrtega nadstropja navzdol proti cesti. Obupana žena divje zavpije za njim:

»Fritz, ne pozabi javiti svojega odhoda iz stanovanja hišniku, da ga vpiše v knjigo, sicer te bodo še zaprli!«

ČASI SE IZPREMINJAJO...

Dva Albanca si obirata na trgu v Tirani uši. Pa zavzdihne eden:

»Eh, če se spomnim na čase, ko so pred volitvami še dajali za golaž!«

Drugi vzkipi:

»Saj tudi danes dajejo pred volitvami...«

Prvi ga zavrne:

»Seveda, toda ričet!«

NAGRADA

»No, kaj si kupil?« nagrado, ki si jo prejel za svoje stahanovstvo?«

»Kaj! Žepni robček!«

»Za kaj ga boš pa rabil pravzaprav?«

»Da se bom lahko pod nosom obrisal!«

KOLUMBOVO JAJCE

»Kaj praviš, Serjoža, kako bi rešili vprašanje mirovne pogodbe z Avstrijo?«

»To ni problem! Vprašanje je samo, kako bi ga radi drugi rešili!«

RAZUMLJIVO

»Ti, zakaj zahtevajo tržaški iredentisti stanje meja iz leta 1940?«

»Hm, če bi zahtevali stanje iz leta 1943, bi morali uvesti po vsej Italiji samo enosmeren promet!«

ALIBI

»Obtoženi Andrej X! Vi torej zanikate, da ste ukradli svojemu delovnemu tovarišu kolo. Kako je pa potem prišlo njegovo kolo v vašo posest?«

»Veste, tisti večer se mi je v sanjah prikazal nadanega Gabrijel in mi je ponudil kolo naprodaj. In ravno ko sva sestavljala kupno pogodbo, sem se prebudil tako da nimam zdaj nobenega dokumenta v rokah. Kolo pa sem začasno zadržal, dokler ne pride Gabrijel zopet k meni, da podpisava pogodbo in mi izročim denar...«

MED SPIRITISTI

— Pomisli, Erika, včeraj se nam je pri seansi oglašil sam Chopin!

— Res?! In kaj je povedal?

— Prosil je mojo ženo, naj ne igra več njegovih valčkov...

VSE O KITU**Kit v Ljubljani**

— Prav mu je! Zakaj pa je nasedel plakatu »POSJETITE SJEVERNI JADRAN U ZIMI!«

Zoološka novica iz metropole

LJUBLJANA ima po najnovejših podatkih poleg promenadnih levov tudi pravega pravcatega kita. Kot javljajo, prišel v muzej. Njegovo meso bo uporabilo neko gradbeno podjetje zaradi izredne trdote kot izvrsten gradbeni material, vendar smo ob zaključku lista prejeli sporočilo, da se zanj potegujejo tudi študentske menze.

O P T I M I S T**Krščanska demokracija in Koroški Slovenci**

(Piše Nande Bula)

Po navodilih Vatikana tudi na Koroškem nekateri, ki jim politika Kozamurnik-Tischler-Steinacher še ni popolnoma jasna, moledujejo, češ v Jugoslaviji za cerkev in vero ni dovolj demokracije. Tako čudovite »demokracije«, kakor jo je na primer deležna slovenska duhovščina na Koroškem, res k sreči nimamo. Nemški inkvizitor celovškega škofijskega dvorca dr. Kdras namreč pravi:

— Eden mora komandirati — drugi pa ubogati! To je demokracija!

Potem s pomočjo svojega adjutanta kanonika Blümmla skliče konferenco in zapove:

— Cerkevna disciplina zahteva, da prenehate s slovenstvom, da govorite in pridigate nemško in da se borite proti jugoslovanski komunisti. Kajti vsakdo, kdor me ne uboga, je komunist in to jugoslovanski komunist! Z ruskimi stalinisti na se je sveti oče že pobotal!

Da pa bi »demokracija« konferenca ne bila preveč enolična, še doda:

— Kdor bo bral »Vestnik« Demokracije fronte ali na kako drugače s nam tujim slovenstvom vzbujal javno pohujšanje, bo ka-

zensko premeščen ali celo ekskomuniciran!

Diskusije ni. Da pa ne bi kdo od slovenskih duhovnikov le pozabil na resnost teh besed, dr. Kdras od časa do časa kakega slovenskega duhovnika premesti v nemško faro, v slovensko pa kmalu potem pride v veliko veselje nacifašistov nemški far!

Edini, ki se je resno zamislil ob luninem mrku

Poklicni humorist: »Hudiča, le kakšen vic bi se dal napraviti iz tega??«

— In to je prava demokracija! — ponavlja Kozamurnik Muri, ko obrača vrčke Schleppe piva na račun koroških Slovencev. — Fajmoštre je treba znati krotiti!

MALI OGLAS

IZGUBILI SMO ZVEZO med dvema stavkoma na naslovni strani nekega našega tednika in sicer med: »400 dinarjev je celoletna naročnina za dvanajst strani tedensko« ter

»Zaradi tehničnih ovir današnja številka izjemo na osmih straneh.«

Kdor bi to zvezo morda le našel, naj jo odda v uredništvu »Pavlihe« proti visoki nagradi.

DAVČNA ODMERA

»Janez, zdi se mi, da je preveč 500 dinarjev akontacije na en ha zemlje, ki jo imaval!«

»Ampak če upoštevaš, da nisem član davčne komisije, temveč da imam v njej samo strica, to ni niti toliko. Pomisli, da so drugi, ki nimajo v komisiji nobene žlahte, plačali tudi po 1000 dinarjev na 1 ha zemlje!«

AKTUALNI KOMENTARJI**»Govorit Moskva...«**

»Po poročilih iz Slovenije je prišlo v slovenskem parlamentu ob priliki sprejemanja proračuna do popolnega razsula. Imperialistično-fašistična vladavina se je pokazala v vsej svoji strahotni goloti. Posamezni poslanci, ki so bili seveda zaradi neznankega terorja beograjskih dolarskih plačancev izvoljeni brez sodelovanja zdravih sil, so v navalu razbesnele gestapovske podivjanosti upali postavljati čisto svoje predloge. Smešna dokumentacija teh predlogov, češ da gre za interese ljudstva, za interese posameznih okrajev in podobno, je absurdna in skrajno nedemokracijska. Glavni in edini interesi vsakega zavednega prebivalca Zemlje so lahko in smejo biti samo interesi najmodrejšega Stalina in majčice Rusije! Teh pa na ljubljanskem zasedanju ni bilo in to je ponoven ter neizpodbiten dokaz, da se je jugoslovanske vodstvo brezpogojno prodalo zahodnim imperialistom...«

Iz komentarja agencije Hudri-Budri (komentar signor Silvio Bombardelli): »... in vsa nedemokracijska jugoslovanskega sistema se je pokazala prav pri zadnjem zasedanju marionetnega slovenskega parlamenta, kjer so poedini poslanci zastopali težnje posameznih okrajev, namesto da bi se po preizkušeni tradiciji temeljito fizično stekli za najvišje strankarske principe...«

VLJUDNOST

Sprevodnik v tramvaju pozdravi jutranjega potnika:

— No, kako ste včeraj zvečer prišli domov? Srečno?

— Kako to mislite? — Tako, spričo vaše razgibanosti se mi je pač zdelo, da ste bili precej dobre volje!

— Kako to mislite? Ali sem napravil kaj nespodobnega?

— Oh, ne, nasprotno! Ko je v tramvaj vstopila neka tovarišica, ste ji celo odstopili svoj sedež!

— No, in zato bi naj bil dobre volje?

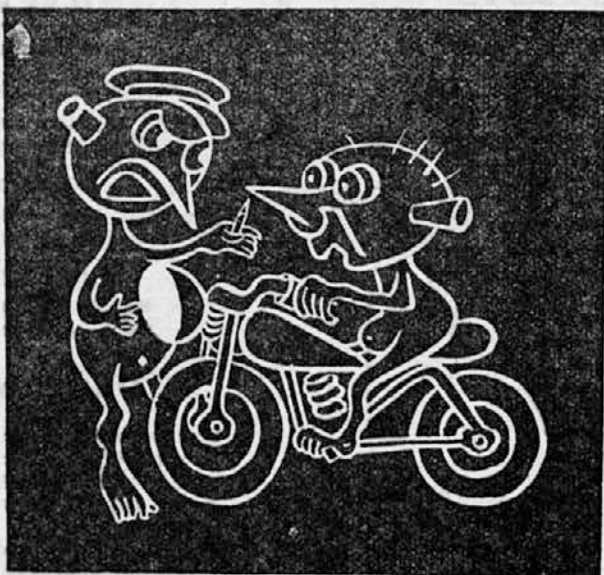
— Hm, veste, razen vas ni bilo v tramvaju — nikogar!

ČUDNA TIČA

»Veš, v našem podjetju imamo čudnega tička za direktorja. On in inženir namreč trdita, da delavec ne more sodelovati pri sestavljanju tarifnega pravilnika, ker baje temu računsko ni dorasel. Kaj praviš ti k temu?«

»Da sta se tička pošteno uračunala. Menda sta pozabila, da pri nas štejemo od spodaj navzgor in ne narobe!«

Tudi na Luni ni pardona

— Kaj ga pa vi lomíte z lučjo, a? Če smo se zme-nili, da bo mrk, bo mrk, pa amen!

DRAGOCEN SPOMIN

— V tem medaljončku pa imate gotovo kak drag spo-min, spoštovanal!
— Da, kodrček las svojega moža.
— Kaj nimate več moža?
— To že, samo on nima več las!

TEHNIČNE ZANIMIVOSTI

Nov hitrostni rekord je dosegla brzajavna denarna nakaznica na 1000 dinarjev št. 304 pošte Šoštanj, ki so jo oddali dne 30. 12. 1952, v Ljubljano pa je prispela z malenkostnimi dodatnimi stroški (znamka za 35 dinarjev, temeljito štemplanje, poizvedbe na treh poštah in precejšnje porejje jeze) že 10. I. 1953. Če bi teh 1000 dinarjev poslali peš iz Šoštanja v Ljubljano, bi sicer prišli prej kot v 12 dneh, toda — o čem bi potem pi-sal »Toti list« med tehnič-nimi zanimivostmi!

Filmska zanimivost

Müller-Sehn, avstrijski režiser, ki je snemal v ko-produkciji s Triglav-filmom kratki film »Kjer zemlja razsipa srečo«, je dejal, da se čudi, kako to, da se naši filmski ljudje prav nič ne zanimajo za praktične izkušnje pri sne-manju filmov in da se ba-vijo predvsem s teorijo.

Iz merodajnih filmskih krogov je »Toti list« izve-del, da so na to izjavo na-ši filmski ljudje dejali:

— Pha, kaj bi nam prak-sa!? Glavno je teorija! Saj je naš film »Svet na Kaj-žarju« teoretično tudi lahko dober...!

VELIKO RAZOCARANJE

»No, Luka, ali so te že obiskali dragi svojci iz Avstrije?«

»Mja, žal že!
»Zakaj žal? Ali niso pri-nesli velikih kovčkov s se-boj?«

»Seveda so jih, vrag jih nosil!«

»Le zakaj?!«
»Odnegli so jih nazaj do-mov!«

»Kaj si morda pričako-val, da ti bodo pustili še kovčke v Mariboru?«

»Ne, pričakoval sem sa-mo, da bodo pustili tu vsaj moje stvari...«

STANOVANJE S KOMFORTOM

— Oprostite, toda tukaj v oglasu stoji, da zamenjate stanovanje s komfortom. Pregledala sem vse stan-ovanje, toda tega prostora nisem nikjer našla...

Maksil Zdraha:

METODA NAD VSE

FANTASTIČNA DOGODIVSCINA IZ ZBIKKE VE-LIKEGA SALJIVCA LAZIMORA

Prosim, to, kar pripove-dujem, je čista, posebljena šala, brez vsake osnove v resni sedanosti — in vsako natolcevanje, da se je to resnično lahko pripetilo v tem ali onem trgovskem podjetju, je podla kleveta!

Torej stopiva moja žena in jaz v neko trgovino. Po-slovdja nama prijazno po-kima in resnično — kolli-kor je to mogoče v takšni kronični šali! — vpraša:

— Oprostite, koliko ste stari?

— E... e... e... e... e... e... j... j... jaz... — sem že izjecljal, ko sem se presne-to ustrašil: Da ni to spet kaj zaradi otroških do-klad?!!

— Ne, nikakor ne! — je silno prijazno dejal služab-nik starorimskega boga tr-govine Merkurja. — To je samo zaradi metode!

Ob tem pa je bilo z me-noj konec. Zato se je pri-jazni mož obrnil na mojo ženo.

— Oprostite, milostiva — je dejal z diabetično slad-kim smehljajem — koliko ste stari?

Moja žena, ki ji v na-sprotnju z menoj nikoli ne zmanjka sapa, pa mu je v jedrnatem, komaj polurnem referatu razložila:

— Vi ste nesramni...!

— Nikakor! — se je bra-nil kljub vsemu še vedno prijazni mož. — Le novo metodo našega tovariša pre-davatelja Regrepa uvajam. Naročil nam je namreč, naj do naslednje srce predla-gamo, kako pozdravljati v trgovini kupce od 16 do 21 let starosti, kako zopet one od 21 do 27, od 27 do 35, od 35 do 45, od 45 do 60 in od 60 let naprej. In sedaj moramo seveda najprej ve-deti, koliko je kdo star, da ga razvrstimo po metodi. Veste, pravi naš tovariš Regrep, metoda nad vse!

(Opomba pisca: Vidim, dragi bralci, da se nekateri muzate. Dobro — toda vsem ostalim kljub temu zagotavljam, da je čisto iz-ključeno, da bi se kaj ta-kega res pripetilo v kate-rem koli trgovskem pod-jetju — najmanj pa v Slo-veniji!)

SE RAZUME

— Zakaj pa nosiš samo eno rokavico? Si drugo izgubil?
— Ne, samo eno sem našel.

ZACUDENJE

»Kolega inženir, zakaj ste se tako vdano prikla-njali onemu človeku, ki je pravkar šel mimo?«

»Človek božji, to je ven-dar eden tistih dveh ino-zemskih monterjev, ki de-

lata na eni dravskih elek-trarni!«

»Ali se tako klanjate tu-di našim domačim monter-jem?«

»Kje neki! Naši pa niso inozemci!«

Neprijetna pomota

Na mariborski razstavi del upodablajočih umetnikov so slike opremljene s tekočimi številkami od 1 do 32, kipi pa zopet od 1 do 18.

Obiskovalec: »Kako, vraga! Ali je to pomota ali...« (nadaljevanje je v zasebni tožbi proti uredništvu »Totega lista« na okrožnem sodišču po členu 169 KZ!)

„Volkspartajska“ manjšinska „demokracija“

Nekateri predstavniki avstrijske »ljud-ske« stranke na predvolilnih sestankih v Slovenski Koroški zahtevajo, da naj oblasti ukinejo vsakršen slovenski pouk v šolah.

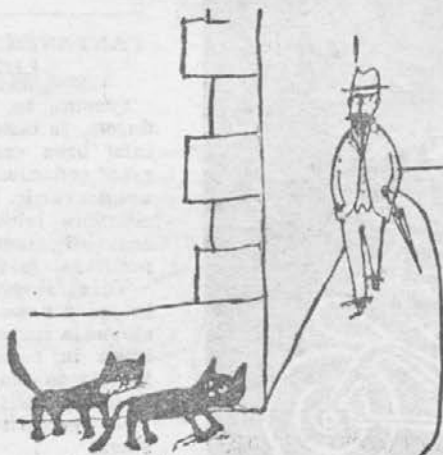

Steinacherjev »kulturträger«: »Oh, ko bi bila ta žlica vsaj malo globlja, da bi jih lahko utopili!«

Z MARSA IN BLIŽE

Slikar, zvest razvoju likovne umetnosti: »Prva je moja mati, druga pa moja žena!«

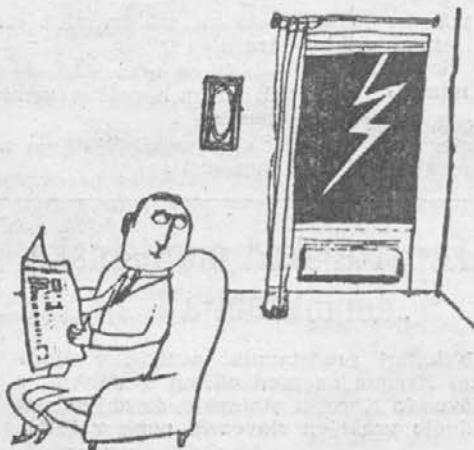
Crni maček: »Danes sem na vrsti jaz, da mu križam pot, ti nisi čisto črn!«

Radovednost

— Hm, vedno je bil čudak!

»... kar naprej, draga!«

— Nemogoče! Shujšal sem.

— Vi, fakir, boste pa v službi tu; vaša dolžnost je, da vsakokrat uganete, kateri telefon zvonil!

Namišljeni bolnik: »Nikar ne začinite s specialitetami, hočem malo vsega!«

Flobert:

ZABAVLJIVI NAPISI

(Prosto po Prešernu)

VZROK NEKNJIŽNE PERIODE

Prišli bi literatom zdavnaj zlati časi,
a žal papirju cena pada prepočasi.

NOVI HUMORIST

»Besedarji! Kam Paša-Topa ste vtaknili?«
»Za humorista v 'Glosah' smo ga naredili.«

NA NEPRAVI POTI

Besedarji! Če čakate satire,
ne čakajte je od solzave lire.

Pavčkova pesem

Kar prevajaleev je bilo pred mano,
ni niti eden mojster bil izreden,
nihče, ki bil bi vsaj omembe vreden,
ki bi kot jaz prevajal res dognano!

O Aškercu ni vredno govoriti:
s prevodi znal nas je lepo moriti!
Da dalje grem po vrsti: Albreht, Gradnik,
Nerodnej prvi, drugi le uradnik!
Za njima pride Anton Debeljak,
brez soka, suboparni učenjak!
V družbi z njim koraka še Koritnik,
o njem lahko le rečem: neužitnik!
Nato še: Vidmar, Klopčič in Župančič.
V primeri z mano vsak je — diletantič!

Ko moja prevajalska muza vzide,
o, zlati vek kulturi kranjski pride!

PREDLOG NA OBČNEM ZBORU KNJIŽEVNIKOV

Res predlog lep: k pisánju literate zvati!
A malo teže je — Kalan, priznaj — pisati!

MARIBORSKI VZDIH IN ODGOVOR

»Stoli škripajo v predstavi operni,
neuglašeni so in strašno zoprni.«
»Pusti! Ni še taka sila, saj vsak čas
naša uprava bo kupila — kolomaz.«

JANKU KOSU BRI

Ubogí, skromni literati, kdaj za vas bo bolje?
Ze sámo to ime na Kosovo spominja polje!

MONOPOL

»Beseda« proti »monopolu starih« se bori,
a sama v lastnem monopolu do vratu tiči!
»POGUMNEMU KRITIKU«

Ko je še živel, molčal si o njem spoštljivo,
mendá tačas nabiral si o njem gradivo.
Ko pa je nehal peti, ko je umrl,
pokojnika z veseljem si odri!

VIDMARJEV PREDSEDEK

Ne vem, morda estetska je kaprica:
a res ne prija mi lesena žlica.

SLEPI BRALCI

Vse gre mimo njih, lepota
in globina. Nič jih ne prepriča.
V duhu se je vgnezdila praznота.
Slepi so od kiča.

FILMSKI GENIJ

dem

Na svoji zemlji sam sem gospodar
in tega, kajpak, se zavedam.
Kako režiram in zasedam,
pa je, prijateljčki, le moja stvar!

fum

Če se naročite na »VEČER«, dobite
za 140 dinarjev mesečne naroč-
nine vsak dan dnevnik, vsak
petek kot prilogo družinski ted-
nik »7 dni«, vsako sredo pa še
»Toti list!«

Osica:

„UČITI SE! UČITI SE!...“

V nizkih šolskih klopek so se stiskali ljudje kot čebule v panju. Z visoke peči v kotu je plala neznanška vročina.

Točno ob napovedani uri se je med vrati pojavil suhljat možicelj. Že v prvem hipu je s kretnjami dal vedeti, da ima prav veliko povedati. Ko pa se je zasidral pred katedrom, je z ostrim in odločnim pogledom objel množico, krčevito stisnil pesti in gromko začel:

»Tovariši, tovarišice in narobe! Dovolite mi, da takoj konkretno začnem. Množično razredni demokracizem na vseh področjih našega družabnega življenja, ekonomistične kontrole od spodaj navzgor na širski podlagi v borbi za zagotavljanje nalog in vseh njihovih revolucionarnih vsebin predstavljajo zares kvaliteten skok iz kvantitete in so kakor rdeča nit najzgovornejši dokaz, da birokratija bi je zadnja ura v logični zvezi z dviganjem standarda na višji nivo!«

Sape je bil poprej toliko zajebl, da mu ni pošla vse do pike prvega odstavka. Ker je veljal za nadarjenega retorika, je govoril na pamet. Le na drobnem listku je imel zabeleženih nekaj tez, ki jih je razpredal v celo vojsko nčenih defnicij.

NI RAZUMEL

- Prosim, koliko je ura?
- Čez deset minut bo tri četrt na tri!
- Kaj me briga, kaj bo čez deset minut! Jaz bi rad vedel, koliko je ura sedaj!

ZANESLJIV ZNAK

- Obtoženi, kako ste vendar mogli vedeti, da vas je napadeni nameraval napasti?
- I, to sem takoj videl: roke je imel v žepu prav tako kot jaz, pa sem brž pomislil: »Fant, prehitil ga, saj vidiš, da ima v žepu nože!« No, pa sem prvi zamahnil...

DOBRA DUŠA

- Micka, daj mački in psu še jestil!
- Zakaj pa? Saj sem jima še dala.
- Dances je moj rojstni dan in bi rad videl okrog sebe same vesele obraze.

V BOLNICI

- Zaenkrat boste morali držati dieto. Malo lahke juhe in par koščkov prepečenca dvakrat na dan.
- Pred jedjo ali po jedi?

PRED SODIŠČEM

- Sodnik: »Ali ste bili že kdaj kaznovani?«
- Obtožene: »Ne — zmerom sem bil kaznovan šele po-mneje!«

FEDERACIJA

- »Ti, Pepe, ti večkrat voziš po mariborski Limbuški cesti. Ali si že kaj slišal o Federaciji?«
- »No, na Limbuški cesti ti nobena federacija ne pomaga nič!«
- »Poslušaj, jaz sem vendar mislil, če si slišal, da namerava Svetovna avtomobilistična federacija privedi letos spomladi na Limbuški cesti avtomobilske dirke!«
- »Hudiča! V kakšnih disciplinah pa bo tekmovanje?«
- »Vožnja čez drn in strn. Zmaga pa tisti, ki privozi na cilj živil!«

RAZLOG

»Zakaj ste pa poslali punčko učiti se obrti ravno v Ljubljano?«

»Zato, ker je tam lažje najti mojstra, ki jo v prostem času nauči še gospodinjstevskih poslov.«

»Pa morate še kaj posebej plačati za to?«

»Ne, je vse zastoj. Zastoj jo uči obrti in zastoj gospodinjstva. In ker je dobrega srca, ji daje še hrano in stanovanje zastoj!«

POLNO ZAPOSLEN

»Ti, kaj pomeni: biti polno zaposlen?«

»Če si n. pr. frizerski vajenec pri kakšnem ljubljanskem mojstru in imaš 8 ur pouka, pred poukom in po pouku pa še 3—4 ure dela. Če pa hočeš biti zaposlen samo v osmih šolskih urah, potem ne dobiš polne plače!«

NASVET

Prišel je neki ljubljanski gostilničar v klet in nekaj časa opazoval kletarja, ki je pripravljaval vino. Potem se je razburil:

»Poslušaj, zakaj tako štediš z vodo! Štedi raje z vinom, ki mi ga bodo prav gotovo obdavčili, če zvedo, da ga kupujem od raznih sindikalnih podružnic in športnih društev brez računa! Vode pa mi nikakor ne morejo obdavčiti, odkar je vodovodna ura pokvarjena!«

UGANKA

»Zakaj je tabla »Gostilna Zelena jama« obešena nad gostilno?«

»I, zato, da ne more nihče trdit, da tisti, ki stanuje nad gostilno, prodaja alkoholne pijače brez firme!«

NEKAJ VSAKDANJH RESNIC

Znižane cene
To sem zvedel iz dobro poučenih krogov!
Verjemite mi, jaz sem do kraja obupal...
Od našega posebnega dopisnika
Nikoli se še nisem zlagal svoji ženi!
List za dobro voljo in smeh

OLAJŠANJE

»Rezika, ta porcelan, ki ste ga razbili, je bil iz osemnajstega stoletja!«
»No, hvala bogu, mislila sem, da je bil nov!«

BREZ IZHODA

»Vaš mož je že 50 ur v zraku?! Mar postavlja nov rekord?«
»Ne! Ta lažnjivec si ne upa dol!«

Brez komentarja

Kaj vidita v izložbi...

ONA in ON

MARIBORSKA

Frizer: »Prosim, takoj bom začel, samo cigareto še prižgem.«

Majhen nesporazum

»Toda, toda... draga Evalija, saj vendar nisem mislil tako, ko sem ti predlagal, da se ob pol petih dobiva pred magistratom...«

OGORČENJE

»Pomislil, danes sem kupil v trgovini kilogram jabolka, pa so mi posebej zaračunali še vrečico!«

»To ni nič! Pogledaj, jaz sem naročil pri »Iskri« v Kranju spiravno vzmet, ki stane 25 dinarjev, pa so mi razen vzmeti zaračunali še za 30 dinarjev administrativnih stroškov!«

»Hja, ampak zato si pa dobil brezplačno dva podpisana in tovarniški žig na računu! Vidiš, če bi jaz imel na vrečici podpis komercialnega direktorja Lileka dr. Milana in šefa računovodstva Faturja Slavka, bi še za 1 dinar vrednosti prodanega blaga z veseljem plačal 30 dinarjev administrativnih stroškov!«

KONKURENCA

»Greva nocoj v kino, možek?«

»Kaj pa igra?«

»Izgubljeni dnevi.«

»Ne grem. Veš, imam že zadosti izgubljenih dni na železniški ambulanti v Jesenicah, ki je že dva meseca zaprta, tako da nima smisla, da bi jih hodila gledat še v kino!«

DEGENERACIJA

»Francelj, rečem ti, Celjani degeneriramo!«

»Vrag te vzemi, kako moreš trditi kaj takega?«

»Enostavno: naraščaja nimamo skoraj nič!«

»Naraščaja? Ljubček moj, potem pa samo enkrat pojdi po Celju naokrog, pa boš videl!«

»Lahko, toda to ni uradna številka. Uradno je v Celju samo 2000 otrok!«

»To pa ne drži!«

»Kako da ne?! Toliko tiskovin za otroške doklade so dobili pri »Jugoreklam« in niti izvoda več! In če je pa morda res še kaj več otrok v Celju, uradno niso več otroci!«

PRIMERA

»... in ko sem ga drugič srečala, sem ga čisto ignorirala. Veš, ne morem se izraziti, kako...«

»... tako nekako kot celjski merodajni telovadno organizacijo »Partizan«, kajne?!«

ANEKDOTA

Pravijo, da so pred leti v Celju v enem in istem razredu sedeli dečki z imeni Kralj, Cesar, Škof in Papež. Veroučitelj pa je bil zelo razočaran, ker je ob polletju Papež padel — iz verouka!

GOSPODARSKA POSVETOVALNICA

»MLEKO«, MARIBOR. — Pravilno ste ravnali, da ste v konkurenci z »Mlekom« Ptuj stalno dvigali odkupne cene mleka. S tem ste sicer prizadeli delavske centre, toda ravnali ste pač v skladu z zakonom ponudbe in povpraševanja, t. j. ponudili ste visoke cene, delavci v Trbovljah, Hrastniku, Guštanju itd. pa bodo zelo povpraševali po mleku. Za dober sloves firme bi bilo umestno, da si sestavite svojo himno. Morada po napevu: »Bežimo, tecimo, cigani gredo!«

GOSTINSKO PODJETJE X. MARIBOR. — Imate težave, ker pogrešate svoje uslužbenke, ki jih morate s kovčki pošiljati po hrenovke v Ljubljano, kjer so mnogo cenejše kot v Mariboru. Malo potrpite! Če bo to stanje še trajalo, boste dobili dodatno delovno silo iz Tovarne mesnih izdelkov in iz podjetja »Rog« v Mariboru.

TRGOVSKI PODJETJI Z. IN D., MARIBOR. — Zaradi istega vprašanja vam dajemo skupni odgovor: Iz strahu pred konkurenco ho-

četa drug drugemu odzvati sosedni lokal. Dvignili sta sicer promet v vmesni lekarni, ki je prodala vajinemu vodstvu velike količine Hoffmannovih kapljic. Če nastopa eno vajinih podjetij v imenu zagrebškega podjetja »Naprijed«, ni tako hudo. Huje bo, ko se bodo dobili dodatno delovno silo za 18-krat. Poskrbel bomo, da bo takrat vmesna lekarna ustavila začasno prodajo veronala in drugih strupov. Pustnega plesa pa se lahko udeležita brez strahu pred konkurenco ho-

VANDALIZEM

»Očka, kaj je to vandalizem?«

»Vandalizem? Hm, to je nekulturno početje Vandalov...«

»Hm, jaz sem pa bil trdno prepričan, da je sosedov Janez Slovenec...«

»???«

»Veš, zadnjič se je bahal, da je z eno roko izruval prometni znak na cesti pri Smihelu in z enim zamahom podrl tri mlade topole ob sprehajališču ob Krki...«

POMOTA

Razgovor pri blagajni klna v Krškem:

»Tovarišica, prosim eno karto za tri osebe!«

»To pa ne gre, tovariš. Vam bom raje dala tri karte za en sedež!«

SOCIALIZEM

»Ja, vedno sem ti pravil, Miha, da je socializem hudič, pa mi nisi verjel. Skupni kotli, skupne žene, vse skupno...«

»Vraga je vse skupno! Zadnjič so me zalotili v gozdu Gozdne uprave Mokrica, pa jim nisem mogel dopovedati, da je v socializmu vse skupno, čeprav sem se skliceval na tebe!«

Kam pa, Francka?

— KUPITI MORAM MOKO, KUPITI MORAM ZOBNO PASTO, PA TRETJE IN ČETRTO IN ŠE PETO... RAZUMES, TAKO ZELO SE MI MUDI!

— LE ZAKAJ? LEPO POJDI V ENO PRODAJALN MESTNEGA TRGOVSKEGA PODJETJA TRBOVLJE, TAM DOBIŠ VSE OD IGLE DO POHIŠTVA, RAZEN TEGA PA BOŠ SE RES NAJBOLJE POSTREZENA!

7. FEBRUARJA

ples „Partizana“ Maribor

v Domu prosvete (Union)

Čaša
Rogaške slatine
- čaša zdravja!

SOVRAŽNIK negovane žene je HRAPAVA IN RAZPOKANA KOŽA NA ROKAH

NJUNA PRIJATELJA pa

Zlatorogov

TOALETNI GLICERIN in BORVAZELIN

VELIKO PŘIČAKOVANJE

»Pepe, zdaj je pa res že zadnji čas, da bi pri hiši kaj zajakalo. Veš, midva z očetom že komaj čakava...«

»Eh, mati, tudi jaz že komaj čakam!«

»No, pa bo kmalu kaj?«

»Hja, še ne vem. Veste, dokumente sem že spravil skupaj, tudi odločbo, da sem upravičen prejmati otroške doklade, že imam v rokah...«

»Ampak, Pepe, midva z očetom...«

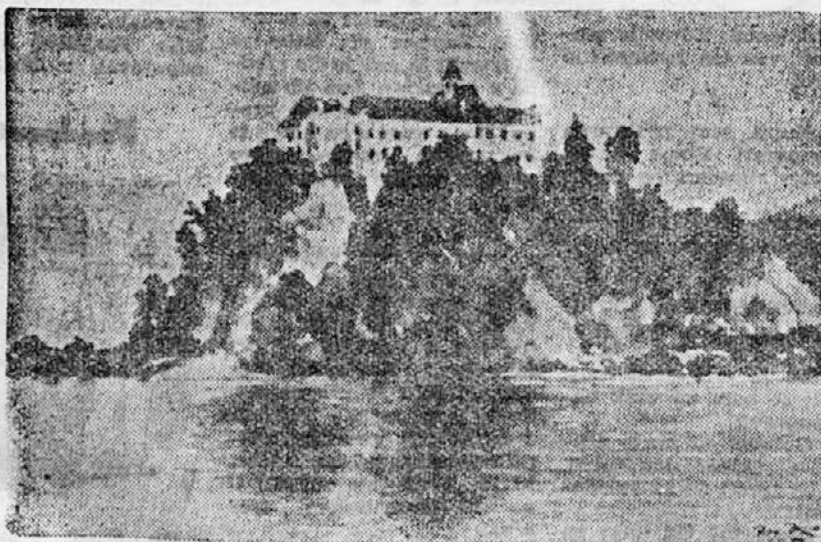
»... mislita, da je to kar tako enostavno! Pa ni, če si uslužbenec pri »Sekciji za vzdrževanje cest« v Ajdovščini! Zdaj bom moral počakati, da si odločba pridobi še v pisarni sekcije potrebna službena leta. In če bo medtem že raztiščeno vprašanje, kdo je pristojen izplačati otroške doklade — ali sekcija v Ajdovščini ali Zavod za socialno zavarovanje v Gorici — potem bo pa še morda kaj!«

NI POTREBEN

»Slišal sem, da je Rdeči križ pri vas v Jelšanah delil podpore. Si tudi ti kaj dobil?«

»Kje neki! Saj veš, da nimam niti 10.000 dinarjev mesečnih prejemkov. Pogoje pa je bil — vsaj 20.000 dinarjev dohodkov na mesec!«

PRIŠEC JE ČAS IZCETOV

**Izkoristite
ugodno priliko!**

HITRO

UDOBNO

POCENI

KAKO? — PO ŽELJI!

KAM? — V NARAVO

S ČIM? — Z MODERNIMI AVTOBUSH!

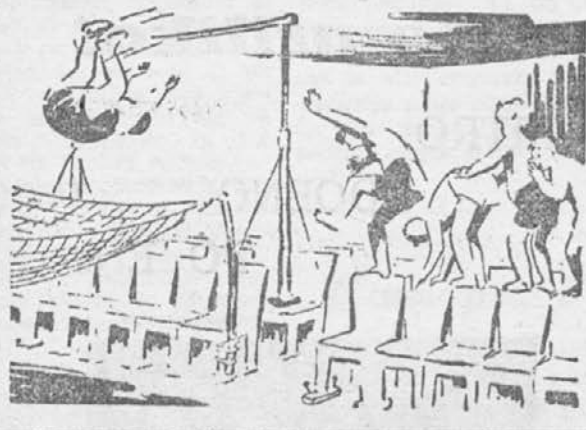
NA STAJERSKO (BORL ITD.), NA
GORENJSKO, NA PRIMORSKO,
NA REKO IN PREDVIDOMA NA
ZAGREBSKI IN LJUBLJANSKI

VELESEJEM!

AVTOBUSNI PROMET MARIBOR

Da bo volk sit in koza cela

Med »Partizanom«, zadrugami in prosvetnimi društvi ni povsod sporazuma o skupni uporabi edine razpoložljive dvorane na vasi. Po poročilu v »Poletu« hoče upravnik zadrugnega doma v Apačah postaviti v dvorano stole celo tako, da jih ne bo mogoče premikati. Zato bo »Partizan« pač nekako takole uporabljal dvorano:

ŠPORTNIK KLJUŠE

Naše smučarsko vodstvo ima posebne prijeme. V Kitzbühelu (Avstrija) smo rezervirali sobe za naše smučarske tekmovalce že v ponedeljek, tekmovalci pa so prišli tja šele v četrtek ponoči. V soboto so bile že tekme. Naše smučarsko vodstvo je izdelalo strateški načrt takole: Naši ostanejo skriti do zadnjega trenutka — v zadnjem trenutku pridejo na start — tujim smučarskim kanonom se začnejo od presenečenja tresti noge — naši smagajo! Toda smola je hotela, da sta se izpolnila le prva dva čela strateškega načrta: Naši ostanejo skriti do zadnjega trenutka — v zadnjem trenutku pridejo na start — (in tu se je smučarski škrt poigraval z nami): smučarski kanoni se začno od presenečenja smejati — našim se tresejo noge in — avstrijski časopis »Sport« napiše: »Jugoslovani so izgubili zvezo z vrhom!«

PERSPEKTIVE

Naši strokovnjaki pravijo, da imamo v hokeju na ledu od vseh moštev v Jugoslaviji največ perspektiv. Paziti pa moramo, da ne bomo padli na lestvici take nizko, da ne bomo več videli perspektiv na vrhu tablice. Sedaj smo v zveznem merilu četrti (Ljubljana) in bo treba že nataktniti očala, če bomo hoteli videti prvo mesto. Svetujem, da boljše mesta ne skušamo doseči s protesti (kot zadnjič v Zagrebu), ker si je težje ustvariti dober ugled kot perspektive.

ZA NALASČ

»Dinamo« je na nogometnem turnirju v Južni Ameriki izgubil že tretjo tekmo. Mislim, da dela to načrtno. Hoče se namreč maščevati Sodišču za zaščito amaterstva, ki naj postane za to krivo, ker noče pustiti igrati pri »Dinamo« Čonča. Predstavniki ostalih klubov na turnirju so rekli, da ima »Dinamo« popolnoma prav.

Naravno

— Počakajte, da spustimo vođo v bazen.
— Saj nisem neumen, ko pa ne znam plavati...

MED PIRAMIDAMI

Našim igralcem je bilo v Egiptu nekam tesno med piramidami. Mislili so, da bodo igrali z mumijami in samo streljali na gol. Toda ker ni bilo tako, so časopisi pisali o nezadostnih pripravah, slabih terenih, slabih sodnikih, vročini itd. Čudno je naključje, da so pri vsakem našem porazu (boks, nogomet itd.) vedno krive nezadostne priprave. To pomeni, da smo v ostalcem najboljši športniki na svetu...

IZ TUJEGA IN DOMAČEGA LOGA

— Pravite, da vam zdravilo prav nič ne pomaga? Morda pa se ne držite točno navodil?

Nasprotno, tovariš doktor! Dobesedno! Saj piše na steklenici: Zdravilo mora biti ves čas hermetično zaprto!

— Kupil sem prekrasen radioaparati! Stane 30.000 dinarjev, vreden pa je 60 tisoč!

— Kako to?
— Zato, ker ne igrati!

Zdravilišče. Gost navdušen opazuje naravo in pravi drugemu:

— To je prekrasen kraj! Tukaj se bom na vsak način popravil!

— Gotovo! — pravi drugi. — Odkar sem tukaj, sem se zredil že za štirideset kil!

— Kako to? Od kdaj pa ste že tu?

— Od svojega desetega leta!

Stanko je ves povezan prišel v urad z enourno zamudo. Sef je strog:

— Kje ste hodili tako dolgo?

— Avto me je povozil!

— Avto? In za to je potreboval celo uro?

— Vaše stanje je zelo resno. Najbolje je, da povežite svoje poslednje želje!

— Rad, doktor! Pošljite mi drugega zdravnika!

V cirkusu. Velika atrakcija! Krotilec levov opozori gledalce:

— Slavnj publikum! Prikazujemo vam največjo senzacijo tega stoletja! Pogledajte tega leva in to damo. Lev bo vzel dami z zobmi košček sladkorja iz ust! Nudimo deset tisoč dinarjev nagrade tistemu, ki si upa narediti kaj podobnega!

Glas iz občinstva:
— Kako da ne! Samo najprej spravite leva proč!

— Stokrat sem ti že dejala, da v gledališču samo ploskaj in ne kriči vsakokrat: »Avtor! Avtor!«. Danes se ti je to pri »Hamletu« že zopet zgodilo!

Janez je s polno naloženim vozom prišel v blato in njegov konj ni mogel voza izvelči. V tem je prišil mimo Jaka, videl nesrečo, se upri v voz ter ga pomagal izvelči. Pa pravi Janez zadovoljno:

— Saj sem vedel, da en sam konj ne spravi voza ven...

KUMBA, KUMBA...

V Novi Gvineji je bilo na neki nogometni tekmi 12 mrtvih. Nekateri naši navijači so se začeli s simpatijami zanimati za to deželo. Zanima jih, kako so to izvedli in »ali je šlo gladko z oblastjo«. Jezi jih edino, da je naša oblast prepovedala uvoz tega blaga iz inozemstva. Pravijo, da so uvozne carine preriskantne.

Znani nemški lahkoatletski trener Gerschler je prišel v Beograd, kjer trenira naše tekače, ki morajo sedaj teči dnevno po več kilometrov. Pavlovič teče dnevno celo 20 kilometrov. Sodišče za zaščito amaterstva bi jim vsekakor moralo polskati takšne službe, ki jih je mogoče opravljati po 20-kilometrskem treningu.

OH, TE LETNICE!

— No, kdaj se je rodil naš največji pesnik Prešeren?

Dijak molči.

— Kdaj si se pa ti rodil?

— Leta 1940.

— Takšna nepomembna letnica ti je ostala v spominu, Prešernovo rojstno leto pa ne!

Primeren dokaz

— Visoko sodišče! S tem je dokončno dokazana nedolžnost in neoporečnost mojega klienta.

VZROK IN POSLEDICA

Amerikanec Shemansky je dvignil obojerno 187 kilogramov in je postavil s tem nov svetovni rekord. Poročajo, da so istega dne trije sovjetski rekorderji odpotovali v Sibirijo.

Predpustna

Ob štirih ponoči. »All vam lahko pomagam vtakniti ključ v ključavnico?«
»O, hvala, le — hik — če malo — hik — pridržite hišo, da se ne bo zibala...«

SREČA

— Tovariš natakari! Naročil sem vam dva jajčka, vi ste mi pa prinesli samo enega, pa še ta smrdi!

— No, nikar se ne jezite! Pomislite samo, kako bi smrdelo šele, če bi vam prinesel dva!

POSTENOST

Uradnik v Ameriki je pravkar poročil nov par.

»Koliko pa sem dolžan?« — je vprašal srečni mož.

»Dajte, kolikor mislite, da bo prav.«
Mož mu stisne v pest dolar.

Uradnik pogleda boljše polovico, si jo dolgo ogleduje, potem pa — vrne možu pol dolarja!

Na tekmah v Kitzbühelu

Starter: »Samo trenutek, prosim, da pridejo še jugoslovanski tekmovalci!«